

tro, at vi har modsat os Bestemmelsen og kaldt den reaktionær. Det er nok muligt, det kan være af Betydning at fastslaa, at der skal gives Dagpenge, men efter min Mening er 40 Øre i Dagpenge svært lidt. Det staar for mig saaledes, at Smaafolk, der skal sikre sig mod Sygdom, maa sikre sig saa meget som muligt; jo fattigere de er og jo mere usikre deres Indtægter, des større Grund er der i Virkeligheden for dem til at sikre sig. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Administrationen; jeg tror, han henstillede, at man her i København forsøgte at faa Administrationsudgifterne nedsatte. Jeg har, som jeg ogsaa sagde før, ikke set — og jeg har i mange Aar haft med Sygekasser at gøre her i Byen —, at Administrationsudgifterne er voksede saa stærkt, at det er værdt at opholde sig derover, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at han har et og andet at udrette ude paa Landet. Han staar jo fortrinsvis som Manden fra Landet, hvad han særlig gør sig til af, og han kunde gøre en Smule for, at man derude — uden, som nu, at paaføre Staten Udgifter — indførte et Regnskabssystem i Lighed med det, der anvendes i København. At fremskaffe saa godt et Regnskab vilde selvfølgelig blive dyrere for Sygekasserne; men nu er Stillingen jo den, at man fra Inspektoratet maa sende Folk ud til alle Landets Sygekasser for at faa indført et System i Regnskabet og i det hele taget i Sygekassernes Administration i Lighed med det, der for længe siden er indført i København. Naar et saadant System efterhaanden trængte fuldkommen igennem derude, vilde det ærede Medlem faa at se, hvorledes Administrationsudgifterne vilde vokse paa samme Maade, som de er voksede i København. Systemet er ret omstændeligt, men jeg erkender, at det er nødvendigt, hvor det drejer sig om saa mange Penge, saa manges Interesser, og der er ikke noget at sige til, at Inspektoratet paabyder Orden i Sagerne. Navnlig naar det ærede Medlem ser hen til, hvilke Udgifter der er nødvendige i de store Byer — ikke alene i København —, Udgifter, som aldeles ikke er nødvendige paa Landet, vil han indse, hvor vanskeligt det er at bringe Administrationsudgifterne ned her i Byen. Det ærede Medlem kan jo dog ogsaa begribe, at de københavnske Arbejdere, der sidder i Sygekassernes Bestyrelser, ikke gaar og solder Pengene op; de misbruger ikke de Øre, der indbetales. Hvis de gør det, saa er det i hvert Fald Sygekasseinspektørens Pligt at paavise det,

og jeg har ikke set, at der af Sygekasseinspektøren i større Stil er blevet paavist Misbrug af den Art. Administrationsudgifterne her i København er godkendt af Statens Repræsentant, og jeg synes derfor ikke, der er nogen Anledning til, hverken for den ærede Ordfører eller for det andet ærede Medlem, der før har talt til mig om denne Sag, med saa stor Ihærdighed at kaste sig over disse Administrationsudgifter, om hvis Art de ikke synes at have ret meget Begreb.

Det ærede Medlem angreb den Anskuelse, jeg har udtalt: at man ikke burde jage med at gennemføre dette Lovforslag, da en Omdannelse af Rigsdagen var forestaaende, og han fandt det navnlig galt, naar jeg sagde, at om denne Sag burde man spørge Vælgerne, før man afgjorde den. Jeg kan ikke forstaa, at der skulde være noget galt i denne Synsmaade. Vi staar overfor en Omdannelse af en Institution, der har virket i 20 Aar til Held for den ubemidlede Del af Befolkningen, ja, til Held for hele Samfundet, kan man vist sige — en Omdannelse, der bevidst tilsigter at jage adskillige Tusinde Mennesker ud af Sygekasserne ind i meget daarligere Forhold. Jeg synes virkelig, der var god Mening i at spørge Vælgerne, om de ønsker en saadan Lov gennemført. Det ærede Medlem ansaa det for muligt, at mine Vælgere var bange for at betro mig det Arbejde at medvirke ved Sygekasselovens Revision. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at mine Vælgere aldeles ikke nærer Bekymringer i saa Henseende. De er fuldt paa det rene med, i hvilken Retning jeg ønsker Sygekasseloven revideret. De er paa det rene med, at jeg ikke vil noget som helst Tilbageskridt, men Fremskridt paa dette for Befolkningen saa vigtige Omraade. Men hvad Venstres Vælgere angaar, hvoraf mange ogsaa findes i Sygekasserne, er det ikke sikkert, at de er enige med Venstrepartiet og Regeringen om, at en Revision af Sygekasseloven skal indskrænke Adgangen til Sygekasserne og paa et ganske uretfærdigt Grundlag berøve adskillige af dem, der nu er Medlemmer, Medlemsretten. Naar man vil til at indføre slige uretfærdige Tilstande som dem, dette Lovforslag vil afføde, var der sikkert god Mening i ikke at skride dertil, før det var gjort Vælgerne klart, i hvilken Retning Revisionen skal gaa. Formaalet med denne er jo at faa Udgifterne fra Statens Side til Sygekasserne bragte nedad. Det Krav, der har lydt fra Højres Side, fra adskillige Lægers Side og ligeledes fra en Del af de